Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26550
Copyright: Admont, Benediktinerstift

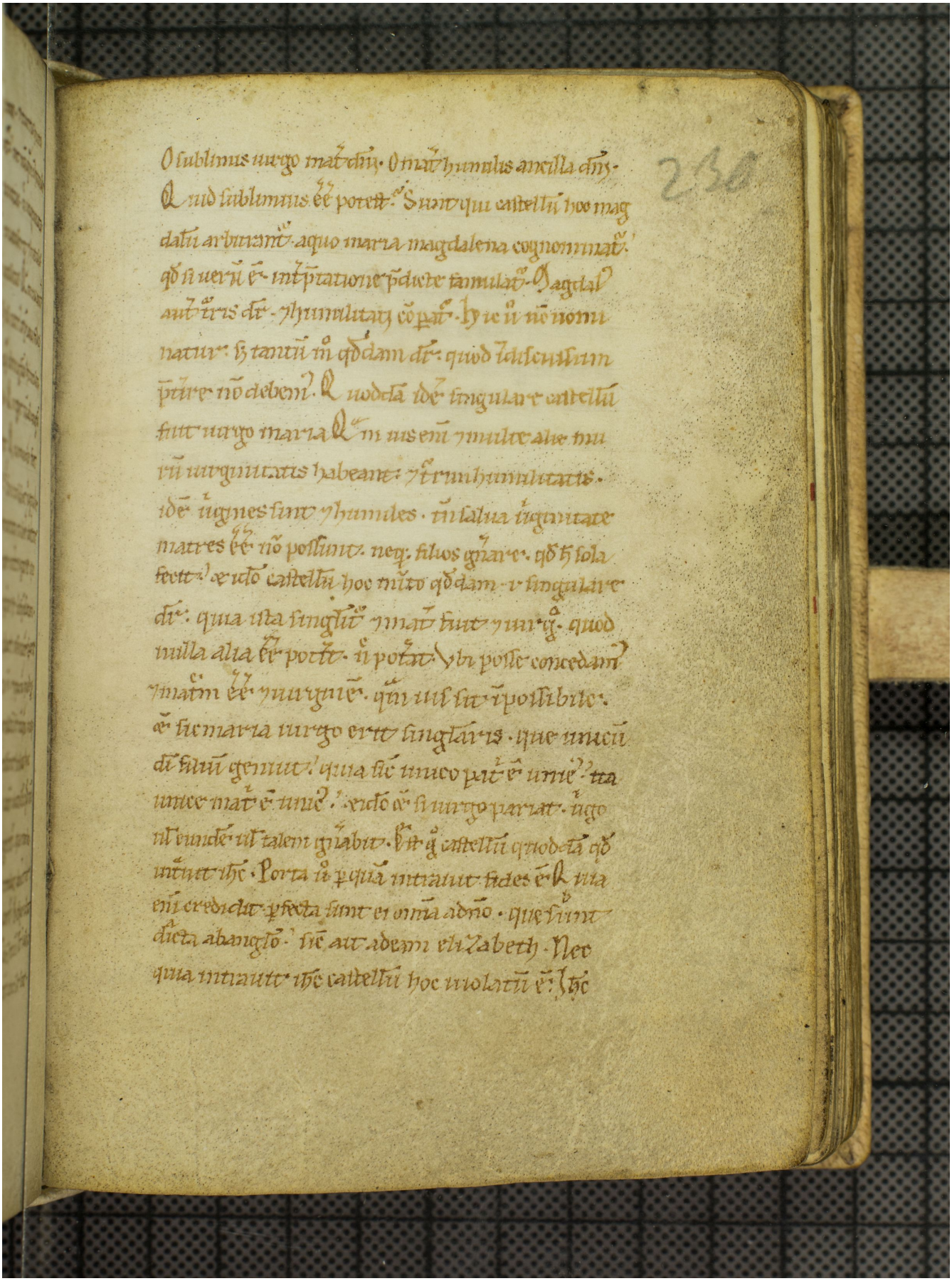

230

O sublimis uirgo mat̃ dn̄i. O mat̃ humilis ancilla dn̄i.
Q uid sublimius ēe poterit. Sunt qui castellū hoc mag
dalū arbitrant̃. a quo maria magdalena cognominat̃.
qd̄ si uerū ē. in ꝓtatione ꝓdicte famulat̃. Q. agdal
aut̃ turris dr̄. ⁊ humilitas cōpat̃. Hic ū nō nomi
natur. sh̄ tantū in qd̄dam dr̄. quod ꝓdiscussum
ꝓtare nō debem̄. Q uodcūq; idē singulare castellū
fuit uirgo maria Q̃m uis eni ⁊ multe alie mu
rū uirginitatis habeant. ⁊ trinhumilitatis.
idē iugnes sunt ⁊ humiles. tū salua iugnitate
matres ēe nō possunt. neq; filios gnare. qd̄ h̄ sola
fecit. ex ido castellū hoc mīto qd̄dam ⁊ singulare
dr̄. quia ita singlit̃ ⁊ mat̃ fuit ⁊ uirg. quod
nulla alia ēe potuit. ū potuit. ubi posse concedam̄
⁊ mat̃m ēe ⁊ uirginē. qm̄ uis sit ī possibile.
ex hic maria uirgo erit singlaris. que unicū
dī filiū genuit. quia sic unico pat̃ ē unic̄. ita
unice mat̃ ē unic̄. ex ido ex si uirgo pariat. ūgo
nil unde nil talem gnabit. Sit g castellū quodcūq; qd̄
intrat̃ hic. Porta ū p quā intrant̃ fides ē. ita
eni credidit. ꝓfecta sunt ei omnia a dno. que sunt
dicta a angelo. sic aut adam et elizabeth. Nec
quia intrant̃ hic castellū hoc uiolatū ē. hic